

Нам пишуть

На офіційній Facebook-сторінці Міноборони України було розміщено привітання жінкам з 8 березня від українських військових, заблокованих у Криму. Це надихнуло мене на написання вірша "Найперші гаранті миру":

НАЙПЕРШІ ГАРАНТИ МИРУ

Тема смерті сильніша від теми кохання.

Микола Амосов

*Ніяка територія не варта
вбивства жодної людини.*

Микола Лебедик

Пора весни, тепла, кохання —
Природа знову ожива...
Геополітики ізрання
не почали війни жнива?!

...У смутку ночі образ Жінки
малює сон перед очима:
"Стоять хоробрії Кримчанки
рядком, зі зброєю — мужчини".

Якщо "Вогонь" наказ їм буде (!),
й "прибулець" викона його,
загине Жінка, добрі люди,
прикривши любого свого.

Вона впаде, а він пострелить
у "інтуриста" без шевронів...".
Отак й піднімем перший келих
крові ми Третій світовій (!?)...

...Пора весни, тепла, кохання,
природа знову ожива...
Кошмарний сон хай мине зрання,
хай зникне Третя світова.

В ці березневі дні весняні,
чоловіки, Жінок чаруйте,
любіть — кохайте, мир із вами,
не жах війни, квітки — даруйте!

*Із нагоди Жіночого дня, схилию голову —
Володимир Моргун, Полтава, 5.03.2014*

МОЛИТВА ПРО КРАЩЕ

Хтось щось "ляпнув",
ти не сердься,
поясни, якщо знавець.
Оступився хтось, не смійся,
поможи, й біді кінець.

Хтось повільний, не жени —
тихше їде, далі буде.
А потуриш, жди "війни",
гнаний мститись не забуде.

Хтось щось робить, та не так,
научи робити краще.
Не сичи, що він дурак
і заклетеє ледащо.

Власний розум хтось там має,
то і це не в дивину.
Чи світ дві лиш думки знає:
власну та неправильну?!

Не диктуй — кого любити,
ненавидіти кого.
Краще, чим любов дарити,
нема в світі жодного!

Не кажи погане людям,
воно вернеться тобі.
Помовчи, хай Бог розсудить,
і віддячить світ, повір.

Знайди завжди добре слово,
й воно вернеться тобі,
і твій Янгол-Охоронець
не завіється в юрбі.

Не принижуй, не карайся,
злого не чини ніде.
Лиш на краще сподівайся,
і воно таки... прийде!

*Володимир Моргун
Полтава, 21—22.04.2014*

ЧИ МОЖНА ЛЮБИТИ ВСІХ?

*Адже зовсім неважливо — від чого помреш,
адже куди важливіше — для чого народився.*

*Омар Хайям,
перський поет, філософ*

Чому, буває, потрапляю в ситуації,
коли є другом найлютіших ворогів?
Між ними прірва, геть, в комунікації,
яку не подолати з двох стрибків.

От і летиш, неначе над безоднею,
й дивуєшся: чому порядні люди
окремо — джерело добра й гармонії,
а разом — сповнюються ненависті й люті?

...В дитинстві мандрували "поїздами"
маршрутом "Україна—Казахстан".
Біля вікна, бува, стоїш "часами"
й вітаєш тих, хто хутко проминав.

Багато незнайомих посміхались,
у відповідь махаючи тобі,
й так легко-легко на душі ставало
за це тепло з чужими, ген, людьми.

Оця дитяча і безхитрісна довіра
закарбувалася у досвіді навек.
І скільки б доля не будила в мені звіра,
їй не вдалось примножити калік

або мене скалічити до сказу:
як не по-моєму, то треба тих ламати...
...Не жди подяк, якщо даруєш радість.
Дякуй, що є кому її подарувати!

*Володимир Моргун
Полтава, 8.08.2014*